

Sygn. akt VII U 1393/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: Ewa Sęk

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2015 r. w Warszawie

sprawy R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 17 lipca 2015 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

W dniu 20 sierpnia 2015 roku, R. K. złożył do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, za pośrednictwem organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji tegoż organu rentowego z dnia 17 lipca 2015 r. znak: (...) ustającej o wysokość i podjęcie wypłaty emerytury ubezpieczonego od dnia 1 czerwca 2015 r.

Odwołujący R. K. podniósł w odwołaniu, iż na mocy decyzji z dnia 21 kwietnia 2015 r. organ rentowy wyliczył mu wysokość emerytury na kwotę 6.333,27 zł, natomiast zaskarżoną decyzją z dnia 17 lipca 2015 r., ustalił, iż wysokość emerytury ubezpieczonego wyniesie 5.736,41 złotych. Skarżący podkreślił, iż wyliczenie organu rentowego ujęte w decyzji z dnia 17 lipca 2015 r. jest dla niego krzywdzące. Odwołujący wskazał, że jego prawo do wypłaty emerytury zostało na mocy art. 103a ustawy emerytalnej jedynie zawieszony ze względu na kontynuację zatrudnienia. R. K. zaznaczył, iż nie złożył kolejnego wniosku o emeryturę, albowiem prawo do emerytury miał już przyznane. Dodał, iż kontynuując zatrudnienie, oczekiwał jedynie zwiększenia wymiaru emerytury, a nie jej obniżenia w stosunku do decyzji z dnia 21 kwietnia 2015 roku.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 17 lipca 2015 r., organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ k.p.c.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy podkreślił, iż ostateczne obliczenie wysokości emerytury następuje najwcześniej po zgłoszeniu wniosku o podjęcie wypłaty emerytury, w związku z rozwiązaniem stosunku pracy. Oddział ZUS wskazał,

iż

w związku z rozwiązaniem umowy o pracę w dniu 23 czerwca 2015 r., zgodnie z art. 25a ustawy o emeryturach i rentach z FUZ przy ustalaniu wysokości emerytury R. K. kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego, po dniu 31 stycznia roku za który przeprowadzono ostatnią waloryzację,

o której mowa w art. 25 ustawy emerytalnej, jest waloryzowana kwartalnie. Organ rentowy podkreślił jednocześnie, iż w przypadku ustalania wysokości emerytury w II kwartale,

w czerwcu, kwota składek poddana ostatniej rocznej waloryzacji, nie podlega żadnej waloryzacji kwartalnej. Organ rentowy wyjaśnił, iż w decyzji o podjęciu wypłaty emerytury ubezpieczonego od dnia 1 czerwca 2015 r. kwota emerytury uległa zmniejszeniu, ponieważ przyjęto kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego. Mając na uwadze powyższe organ rentowy wywiódł, iż zaskarżona decyzja z dnia 17 lipca 2015 r. odpowiada prawu.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 21 kwietnia 2015 r. znak: (...)organ rentowy przyznał wnioskodawcy R. K. świadczenie emerytalne w wysokości zaliczkowej od dnia 1 marca 2015 r. roku, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek o świadczenie. Wypłata świadczenia została zawieszona z uwagi na kontynuowanie przez uprawnionego zatrudnienia. W treści decyzji organ rentowy poinformował wnioskodawcę o podstawach zawieszenia wypłaty świadczenia, powołując się na przepis art. 25 ustawy emerytalnej. Wysokość emerytury w decyzji z dnia 21 kwietnia 2015 roku została ustalona w formie zaliczkowej

i wynosiła od 1 marca 2015 roku – 6.333,27 złotych. (wniosek k. 1-8 a.r. t. II, decyzja z dnia 21 kwietnia 2015 r. k. 55 a.r. t. II).

W dniu 24 czerwca 2014 roku R. K. nadał do organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., za pośrednictwem operatora pocztowego wniosek o i podjęcie wypłaty emerytury. Do wniosku ubezpieczony dołączył świadectwo pracy, potwierdzające rozwiązanie stosunku pracy w dniu 23 czerwca 2015 roku. (wniosek o podjęcie wypłaty emerytury k. 63 a.r. t. II, świadectwo pracy k. 65 a.r. t. II).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego decyzją z dnia 17 lipca 2015 roku znak: (...) przeliczył emeryturę i ustalił jej wysokość na dzień podjęcia wypłaty, tj. od 1 czerwca 2015 roku, na kwotę 5.736,41 zł. Wysokość emerytury została wyliczona w oparciu o art. 26 ustawy emerytalnej.

Powyższą decyzję z dnia 17 lipca 2015 roku zaskarżył R. K. inicjując tym samym niniejsze postępowanie odwoławcze.

W toku postępowania odwoławczego, R. K. na rozprawie w dniu 14 grudnia 2015 roku oświadczył, iż nie kwestionuje wyliczeń wysokości emerytury organu rentowego. Zastrzeżenie odwołującego dotyczyło jedynie kwestii przyjęcia przez ZUS krzywdzącej zasady, przeliczenia emerytury, co skutkowało obniżeniem wysokości jego świadczenia (k. 14 a.s.).

Powyższy, bezsporny stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów ubezpieczonego zgromadzonych w aktach emerytalnych oraz akt niniejszego postępowania sądowego.

Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego, odwołanie od decyzji z dnia 17 lipca 2015 r. znak: (...) podlega oddaleniu.

Spór w sprawie sprowadzał się do oceny prawnej, czy emerytura wnioskodawcy, po podjęciu jej wypłaty od dnia 1 czerwca 2016 roku, podlegała waloryzacji.

Sąd Okręgowy podkreśla w pierwszej kolejności, iż z dniem 1 stycznia 2013 r. zniesiony został warunek rozwiązania stosunku pracy – jako warunek wymagany do ustalenia prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z FUS (Dz.U.2015.748 j.t., dalej ustawa emerytalna) Powyższe oznacza, że osoba kontynuująca w ramach stosunku pracy zatrudnienie u dotychczasowego pracodawcy może mieć ustalone prawo do emerytury określonej w art. 184 ustawy. Emerytura ta podlega jednak zawieszeniu na podstawie art. 103a ustawy, do czasu rozwiązania stosunku pracy. Dla takiej osoby w podstawie obliczenia jej emerytury uwzględnia się kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne (z uwzględnieniem ich waloryzacji), zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca kalendarzowego poprzedzającego miesiąc, od którego została przyznana emerytura, oraz kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego. Sąd Okręgowy podziela natomiast stanowisko Sądu Apelacyjnego w Łodzi zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 18 sierpnia 2015 roku w sprawie sygn. akt III AUa 1052/14,

iż powyżej przedstawione obliczenie nie jest – zgodnie z art. 25 i 26 ustawy – ostatecznym obliczeniem emerytury i ma charakter zaliczkowy. Zgodnie bowiem z treścią art. 25 ustawy emerytalnej, podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne

z uwzględnieniem waloryzacji składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego

do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego. Ostateczne obliczenie wysokości emerytury – zgodnie z art. 25 i 26 ustawy – może nastąpić najwcześniej po zgłoszeniu wniosku o podjęcie wypłaty emerytury w związku z rozwiązaniem stosunku pracy umożliwiającemu ustalenie miesiąca, od którego przysługuje wypłata emerytury. Po zgłoszeniu takiego wniosku organ rentowy:

a) ponownie ustala podstawę obliczenia emerytury, uwzględniając również kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne (z uwzględnieniem ich waloryzacji), zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca kalendarzowego poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury;

b) oblicza emeryturę, dzieląc podstawę obliczenia przez średnie dalsze trwanie życia obowiązujące w dniu zgłoszenia wniosku o podjęcie wypłaty emerytury.

Przepis art. 108 ustawy emerytalnej ma zastosowanie do składek na ubezpieczenie emerytalne, zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego poczynając od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy.

W decyzji o przyznaniu emerytury z dnia 21 kwietnia 2015 r. organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że ostateczne obliczenie emerytury nastąpi po zgłoszeniu wniosku o podjęcie wypłaty świadczenia w związku z rozwiązaniem stosunku pracy. Ostatecznie ustalony zostanie również okres, o którym mowa w art. 185 ust. 1 ustawy, mający wpływ na obliczenie wysokości kapitału początkowego.

Sąd Okręgowy podkreśla, iż wniosek o podjęcie wypłaty emerytury w związku

z rozwiązaniem stosunku pracy oznacza ustalenie daty faktycznego przejścia na emeryturę zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy. Datą tą jest dzień, od którego przysługuje wypłata emerytury. Ponowne ustalenie okresu, o którym mowa w art. 185 ust. 1 ustawy, oznacza również konieczność ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego.

Po rozwiązaniu stosunku pracy i zgłoszeniu wniosku o podjęcie wypłaty emerytury organ rentowy oblicza ponownie wysokość emerytury – zgodnie z art. 183 i 26, oraz dokonuje ponownego wariantowania świadczenia. W części emerytury obliczonej w oparciu o art. 53 ustawy dolicza dodatkowo okres składkowy i nieskładkowy, przebyty po ustaleniu prawa do emerytury.

W niniejszej sprawie, mimo że prawo do emerytury zostało przyznane ubezpieczonemu od dnia 1 marca 2015 r., to do dnia podjęcia jego wypłaty, tj. 1 czerwca 2015 r., zostało ono w całości zwaloryzowane zgodnie z przepisami.

Zgodnie z treścią art. 25a. przy ustalaniu wysokości emerytury kwota składek na ubezpieczenie emerytalne zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu 31 stycznia roku, za który przeprowadzono ostatnią waloryzację, o której mowa w art. 25, jest waloryzowana kwartalnie. W przypadku ustalania wysokości emerytury:

1. w pierwszym kwartale danego roku - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za trzeci kwartał poprzedniego roku;
2. w drugim kwartale danego roku - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za czwarty kwartał poprzedniego roku;
3. w trzecim kwartale danego roku - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za pierwszy kwartał danego roku;
4. w czwartym kwartale danego roku - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za drugi kwartał danego roku.

Sąd Okręgowy uznał, iż rację ma organ rentowy, podnosząc, iż jeśli ustalenie emerytury następuje w II kwartale w czerwcu, kwota składek poddana ostatniej rocznej waloryzacji nie podlega żadnej waloryzacji kwartalnej. W decyzji o podjęciu wypłaty od dnia 1 czerwca 2015 r. kwota emerytury ulegała zatem zmniejszeniu, ponieważ przyjęto kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego.

W sytuacji odwołującego, dopiero z chwilą podjęcia wypłaty emerytury została ustalona ostatecznie jej wysokość. Na dzień nabycia prawa do świadczenia nie mogła zostać jednoznacznie ustalona wysokość emerytury, o czym powiadomiono uprawnionego w treści decyzji o przyznaniu emerytury zaliczkowo. Wysokość emerytury jest ustalana w ostatecznej kwocie dopiero z chwilą podjęcia wypłaty emerytury, tj. po rozwiązaniu stosunku pracy i zgłoszeniu wniosku o podjęcie wypłaty świadczenia. Również dalsze trwanie życia jest ustalane na dzień zgłoszenia wniosku o podjęcie wypłaty emerytury. Powyższe uzasadnia zatem różnicę w wysokości świadczenia, ustalonego na podstawie wydawanych przez organ rentowy decyzji zaliczkowych, a jego wartością przyjętą przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie decyzji ostatecznej z dnia 17 lipca 2015 r. Wobec powyższego, zarzuty skarżącego, prowadzące do podważenia zasadności zaskarżonej decyzji z dnia 17 lipca 2015 r., które zostały przez niego zgłoszone w treści odwołania z dnia 22 kwietnia 2015 r. okazały się bezzasadne.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy nie mając podstaw do uwzględnienia odwołania, na mocy art. 477 14 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

Z omawianych wyżej powodów zaskarżona decyzja odpowiada prawu, a odwołanie jako całkowicie bezzasadne podlega oddaleniu.

(...)